

RECHTSPRAAK

werknemer/Fassin BV

Ontslag statutair directeur wegens het niet behalen van omzettargets is niet kennelijk onredelijk

Werknemer is als statutair directeur in dienst van Fassin BV. In artikel 6 van de arbeidsovereenkomst staat opgenomen dat indien werknemer gedurende twee opeenvolgende jaren niet de gestelde targets haalt, Fassin gerechtigd is werknemer te ontslaan zonder ontslagvergoeding. Nadat werknemer met een beroep op artikel 6 is ontslagen, vordert werknemer schadevergoeding wegens kennelijk onredelijk ontslag. Daarbij stelt werknemer zich op het standpunt dat artikel 6 lid 3 (geen vergoeding) in strijd is met artikel 7:681 lid 4 BW. Voorts stelt werknemer onder meer dat de overeengekomen targets binnen zeven jaar behaald moesten zijn en derhalve niet te stringent waren, het ontslag in strijd is met wettelijke voorschriften uit de WOR en sprake is van valse reden.

Het hof oordeelt als volgt. Wat het beroep op artikel 7:681 lid 4 BW betreft, overweegt het hof dat artikel 6 lid 3 niet de toetsing van het ontslag door de rechter uitsluit, hetgeen nietig zou zijn. Er staat enkel dat werknemer geen schadevergoeding verschuldigd zou zijn. Die bepaling is niet in strijd met artikel 7:681 lid 4 BW. Met betrekking tot de strekking van artikel 6 oordeelt het hof dat met toepassing van het Haviltex-criterium moet worden geoordeeld dat het voor partijen duidelijk was dat de gestelde targets, harde doelstellingen waren en dat het niet behalen van deze targets zou leiden tot ontslag. Het enkele feit dat de OR niet om advies is gevraagd, maakt het gegeven ontslag van werknemer als statutair directeur niet in strijd met enige wettelijke bepaling. De bepalingen uit de WOR zijn immers ten behoeve van medezeggenschap (en dus voor de OR) geschreven, niet voor de werknemer. Er is geen sprake van een valse of voorgewende reden. Er kan derhalve niet geconcludeerd worden dat sprake is van een kennelijk onredelijk ontslag.

Volgt bekrachtiging vonnis kantonrechter.

Instantie: Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden

Datum uitspraak: 18-08-2009

ECLI: ECLI:NL:GHARN:2009:BK8820

Zaaknummer: 200.011.546

Wetsartikelen: 7:681 BW